

Till det sista andetaget

Mörkret är kompakt. Gatan är av ljusstrålar från lyktorna.

det är tidig morron och man hör någon

i våningen ovanför prata tyst för sig själv.

Ett helt år ska passera det magiska klockslaget, blott en enda sekund. Nedräkningen har redan börjat. Dom sista dagarna.

Man gör ett bokslut. Packar ner dom sista goda minnerna
att ha med sej in i framtiden. Resten glöms bort.

Snart går solen upp. En ny dag. Var dag. Dagar att leva.

Man lever ett helt liv.

När det tar slut går inte att veta.

Nuet är bara ett kort ögonblick som hela tiden pågår
tills det sista andetaget.

Man ror med åror. Och ibland följer någon med. Ibland lägger man till
vid en strand.

det kan vara en park att sitta i om sommaren.

Det kan vara ett sjukhusbesök och det kan vara dagar
som ser exakt likadana ut. Dom smälter ihop.

Man ror och sitter lugnt i båten. Men ibland blåser det upp
till storm, du vet...

Idag och just nu sitter jag och skriver.

Under dagen kommer någon kanske läsa.

Snart kommer jag resa mig upp,

koka lite kaffe,

Jag kanske går ut

en stund, lite senare..

Går och handlar

lite bröd och pålägg,

något att äta.

Kanske ringer en vän.

Får ett besök,

eller besöker någon.

Ett helt år är på väg att passera. Tiden tickar på. Oavbrutet.
och hjärtat det slår, oavbrutet,
ett helt liv som på ett ögonblick kommer ta slut. kanske under lång lång tid
som en höst.

Nuet,
ett ögonblick
som hela tiden pågår
och runt omkring pågår det,
livet,

människorna. djuren och växterna, havet, sjöarna och vinden.
Månen om natten som lyser.

Tankarna i huvudet.
regn mot fönsterglas.
Piano i något hörn
som någon spelar på.
En dikt som blir till
just nu. någonstans
här i vår värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten